

Sygn. akt X Ga 29/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

o.o.1.Przewodniczący Sędzia SO Lesław Zieliński (spr.)

o.o.2. Sędzia SO Iwona Wańczura

Sędzia SO Katarzyna Żymelka

Protokolant Grzegorz Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2015r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w R.

przeciwko M. D.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 30 czerwca 2014r.

sygn. akt VI GC 241/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Iwona Wańczura SSO Lesław Zieliński SSO Katarzyna Żymelka

Sygn. akt X Ga 29/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo - akcyjna w R. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. D. kwoty 43.637,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu. Wskazała ona, że sprzedała pozwanemu towary, za które ten nie zapłacił.

Nakazem zapłaty z dnia 25 września 2013 r. uwzględniono powództwo.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz w całości wskazując, że uregulował należność główną w wysokości 3.000 zł.

W pozostałym zakresie uznał roszczenie powódki i wniósł o rozłożenie należności na raty.

W dniu 7 maja 2014 r. powódka ograniczyła roszczenie o kwotę 6.500 zł.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Rybniku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 37.137,54 z ustawowymi odsetkami; oddalił powództwo odnośnie odsetek od kwoty 3.463,78 zł za okres od 24 lutego 2013 r. do 24 stycznia 2014 r.; umarzył postępowanie w pozostałej części; zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.599 zł (cztery tysiące pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania i oddalił wniosek pozwanego o rozłożenie zasądzonej należności na raty.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka sprzedała pozwanemu towary o wartości 43.637,54 zł, dokumentując sprzedaż fakturami, na których podała terminy płatności. W toku procesu pozwany dokonał częściowej zapłaty należności wynikającej z faktury wystawionej w dniu 10 stycznia 2013r. do wysokości 6.500 zł i w tym zakresie postępowanie zostało umorzone.

Sąd I instancji wniosek pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty oddalił na podstawie art. 320 k.p.c., ponieważ pozwany nie wykazał przesłanki określonej w tym przepisie tj. szczególnie uzasadnionego wypadku. Nie są nim kryzys gospodarczy i wahania koniunkturalne. W tej sytuacji powództwo uwzględniono w części do wysokości 37.137,54 zł na podstawie art. 535 k.c., umarżając postępowanie w zakresie kwoty 6.500 zł na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Oddalono powództwo odnośnie odsetek od kwoty 3.463,78 zł za okres od 24 lutego 2013 r. do 24 stycznia 2014 r.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany zaskarżając go w całości wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wskazując, że trudna sytuacja gospodarcza nie pozwala mu na jednorazową spłatę zasądnionego świadczenia. Pozwany zwrócił się o rozłożenie zasądnionego świadczenia na raty wskazując, że Sąd Rejonowy nie rozpatrzył jego prośby w sposób prawidłowy.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany nie wykazał okoliczności które pozwalałyby na zastosowanie art. 320 kpc.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżony wyrok jest słuszny, oparty na prawidłowo poczynionych ustaleniach faktycznych i na zgodnej z zasadami interpretacji obowiązującego prawa, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i uznaje za własne.

Apelacja pozwanego w rzeczywistości sprowadzała się do uwzględnienia jego żądania o rozłożenie zasądnionego świadczenia na raty.

Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Sąd Okręgowy podziela wyrażone w doktrynie i judykaturze stanowisko, że ustanowiona w art. 320 k.p.c. norma ma charakter wyjątkowy, gdyż może być zastosowana jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W doktrynie wyrażono pogląd uznający wymienioną przesłankę za spełnioną wtedy, gdy w chwili wyrokowania są podstawy do przyjęcia, że ze względu na sytuację majątkową dłużnika wyrok zasądający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację. Prowadzenie egzekucji w tym zakresie narażałoby w takiej sytuacji wierzyciela na nieefektywne wydatki egzekucyjne, a dłużnika i osoby pozostające na jego utrzymaniu na utratę podstaw egzystencji. Trafnie też podkreślono w judykaturze, że ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c. nie może być

stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 grudnia 2014 r. V ACa 235/14). Z treści tego uregulowania wynika jego szczególna, wyjątkowa natura, której konsekwencją jest możliwość stosowania go w razie zaistnienia szczególnie uzasadnionych wypadków, należących do sfery majątkowej pozwanego. Rzeczą pozwanego jest wykazanie istnienia tych wypadków.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgłoszonego przez pozwanego wniosku nie przekracza przyznanej sądowi uznaniowości, nie nosi cech dowolności.

Apelujący nie wykazał, że brak płatności powódce za dostarczony towar spowodowane było nadzwyczajnymi okolicznościami. Nie jest nim, jak trafnie wskazał Sąd I instancji, kryzys gospodarczy i wahania koniunkturalne. Pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą należności powódki od ponad 2 lat. W tym czasie uiścił na jej rzecz jedynie 6.500 zł. Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty z listopada 2013 roku wniósł o rozłożenia należności na 12 rat. Ostatnią płatność na rzecz powódki pozwany dokonał w styczniu 2014 roku. Zatem należy wskazać, że gdyby rzeczywiście pozwany chciał uregulować zadłużenie wobec powódki to do dnia wydania niniejszego wyroku pozwany spłaciłby całą należność wobec powódki w 12 ratach.

W rozpatrywanej sprawie, reguła dowodowa z art. 6 k.c. nakładała na pozwanego zobowiązanie wykazania przesłanek wynikających z art. 320 kpc pozwalający Sądowi na rozłożenie zasądzonej należności na raty. Pozwany tych okoliczności nie wykazał.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. zgodnie z art. 108 § 1 kpc obciążając pozwanego kosztami zastępstwa procesowego powódki w wysokości 1.200 zł.

SSO Iwona Wańczura SSO Lesław Zieliński SSO Katarzyna Żymelka